

Spravodaj

Cirkevný zbor Bratskej jednoty baptistov v Poprade

jún
2021

Úvodník

Drahí bratia a sestry,

aj vy zažívate vo svojom kráčaní s Pánom vnútorný boj viery v milosť so skutkami zákona a dodržiavaním pravidiel? Ja osobne ho zažívam takmer neustále. Ten dobrý pocit, keď niekomu posluším, svedčím, povzbudím, ovládnem svoj hnev, preukážem milosrdenstvo a potom s takou ľahkosťou a spokojnosťou mám modlitebné stíšenie a myslím si, že Boh je so mnou spokojný, že sa môžem v pokoji modliť k Nemu a On počúva. A na druhej strane ten zlý pocit, keď sa nahnevám, ohovorím niekoho, nepomôžem, som odmeraná, pohrdnem niekým, odsúdím a pri snahe o modlitbu vnímam akoby len odsúdenie, Božie nahnevanie sa na mňa. A život ako na húsenkovej dráhe. Na učenickej skupinke s jednou ukrajinskou študentkou preberáme spolu knihu Milovaná od Clary Jones. Veľmi veľa sa tam venuje práve tomuto vnímaniu a postoja k Bohu, respektíve nášho vnímania Boha a Jeho postoja k nám. Uvedomujem si, že s tým zápasím takmer celý môj kresťanský život. Milosť a zákon. Viera a skutky. My ľudia sme nastavení na zákon a skutky. To je naše prirodzené vnímanie vzťahu s Bohom. A je založené na nesmiernej pýche, že dokážeme konať, rozprávať a myslieť tak, že naplníme Boží najvyšší štandard dokonalosti. Že stačí, aby nám Boh dal vedieť, ako si to predstavuje a my to dáme. Ak nie, tak potrebujeme len trošičku odpustiť, očistiť a chceme ísť ďalej sami a chceme dokázať Bohu, že si zaslúžime Jeho lásku. Či ukázať druhým, akí sme úžasní kresťania, že by si mali z nás brať príklad. Alebo že sme už toľko dobrého urobili, že máme nárok na vypočutie a splnenie našich modlitieb a prosieb. To je však úplne ľudský a telesný spôsob rozmýšľania. Prináša so sebou tvrdosť srdca, k akej sa dopracovali aj zákonníci a farizeji v časoch Pána Ježiša. A hrozí aj nám, nik z nás nie je výnimka. Ani v časoch apoštola Pavla neboli ľudia iní a stalo sa to galatským kresťanom – uverili v Pána Ježiša a potom postupne sklzli do náboženského naplňania zákona a pravidiel a na tom budovali svoj život. Neboli jediní, aj kresťania v Ríme tomu prepadli. A Ježišov aj Pavlov postoj bol aj v tomto prípade jasný a dosť tvrdý, poznáte ho veľmi dobre. Takéto zmýšľanie nemá miesto v srdci človeka, ktorý pozná Boha a žije s Ním. Preto aj my, hlásajme svojmu srdcu, ktoré má tak veľký sklon k pýche, evanjelium milosti každý deň, veďme ho do pokory a také evanjelium hlásajme aj ľuďom okolo nás.

Eva Mrštinová

Úvod k svedectvám krstencov

Drahí bratia a sestry, posledných sedem týždňov som mohol zažívať veľké požehnanie a zároveň som mal výsadu a príležitosť mať spoločné skupinky s troma sestrami a bratom, ktorí majú vo svojom srdci túžbu nechať sa pokrstiť.

V liste Rimanom 6:3,4 čítame:

³ Alebo neviete, že všetci, čo sme boli pokrstení v Krista Ježiša, boli sme pokrstení v jeho smrť? ⁴ Krstom sme teda spolu s ním boli pochovaní v smrti, aby sme tak, ako bol slávou Otca vzkriesený z mŕtvych Kristus, aj my kráčali v novote života.

Tak ako neexistuje zmŕtvychvstanie bez smrti, tak rovnako neexistuje vodný krst bez pokánia. Naši drahí chcú tiež vyjadriť, že tak ako Pán Ježiš zomrel na kríži, kde odsúdil hriech a zvíťazil nad ním, rovnako aj oni zomreli hriechu v pokání. Tak ako bolo Ježišove telo pochované, rovnako aj v symbole krstu úplným ponorením chcú demonštrovať, že ich starý človek zomrel a pochovávajú ho aj so svojim starým životom. A tak ako Ježiš vstal z mŕtvych slávou Otcovou, rovnako aj oni chcú ukázať, že chcú s Ním chodiť v novote života.

My ľudia sme boli nádherne stvorení tak, že sa dokážeme tešiť z rôznych vecí, ale aj udalostí v našich životoch, ale neviem či ste si dali niekedy otázku: „Čo prináša radosť Bohu? Čo je dôvod na veľkú oslavu v nebi?“

V tomto týždni som práve pri mojom stíšení čítal text z Lukáša 15 kapitoly, kde čítame práve príbehy o stratenej ovečke, o stratenej minci a márnoträtom synovi. Uvedomil som si, akú hodnotu má jednotlivec v Božích očiach. Božie srdce je zamerané na jednotlivcov, ktorí sú stratení a o to väčšia radosť je v nebi, keď títo stratení nájdu cestu k Bohu v pokání.

PODOBNOSŤ O STRATENEJ DRACHME (Lukáš 15:8-10)

⁸ Alebo: Keď má nejaká žena desať drachmiem a jednu drachmu stratí, či nezažne lampu, nevymetie a neprehľadá dôkladne dom, kým ju nenájde? ⁹ Keď ju nájde, zvolá priateľky a susedky a povie: ‚Radujte sa so mnou, lebo som našla stratenú drachmu.‘ ¹⁰ Hovorím vám: Tak aj pred Božími anjelmi bude radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie.

Rovnako ako táto žena zavolala priateľky, aby oslávili, že našla svoju stratenú drachmu a ako je v nebi obrovská radosť nad každým hriešnikom, tak chcel by som, aby aj vy bratia a sestry ste mohli byť povzbudení, ale aj chváliť Boha a spolu s anjelmi ho oslavovať za jeho milosť k pokániu, ktorú preukázal týmto našim trom sestram a bratom. Ďakovať za nich, že ich meno je zapísané v knihe života, ale aj niest' ich na svojich modlitbách, aby vytrvali na ceste, na ktorú vykročili.

Rozhodli sa s vami podeliť s tým, ako našli Pána Ježiša, ako sa ich dotkol a ako formoval ich život. Chcú Vám otvoriť svoje srdcia a životy so všetkým čo prežili. S tým zlým, čo konali v tom starom živote, ale tiež ako sa zmenil ich život, keď Pán Ježiš prišiel do ich srdca skrze ich pokánie a vieru. Tak nech je Pán Ježiš oslávený a vyvýšený aj za tieto svedectvá o Jeho moci vytrhnúť hriešnika a zachrániť ho pre večnosť.

Igor Maďar

Samo Hric

Dobry deň, volám sa Samuel Hric. Mnohí ma poznáte, pretože do tohto zboru chodím už niekoľko rokov. Vyrastal som v kresťanskej rodine a poznal som vieru svojich rodičov. Odmalička sme všetci chodili do Kresťanských zborov v Batizovciach, tam som vyrástol a tam sa formovalo moje duchovné dospievanie. Tam som chodil na besiedku a neskôr na dorast. Moje detstvo bolo úzko späté s Bibliou a Pánom Ježišom, doma sme si často hovorili príbehy, spievali a modlili sa.

Ako som rástol, Boh išiel mierne do ústrania, aj keď som vždy vedel, že tu je, no mal som rodinu, kamarátov a svoje záujmy a nejako som Ho nebral až tak vážne. Najviac však zavážilo, že som prepadol niekoľkým závislostiam, z ktorých spomeniem hlavne gamblenie, ktoré trvalo intenzívne bezmála 8 rokov. Dnes už môžem povedať, že Boh mi od toho pomohol a viem, že pomáha a pomôže aj v ostatných oblastiach. Keď sa na svoje dospievanie pozriem spätne, som veľmi vďačný Bohu, že som rástol, ako som rástol. Niektó by možno povedal, že och, konzervatívne spoločenstvo a šatky a oddelené sedenie, no pre mňa to neboli len príkazy, zákazy a nejaké nahnevané, zamračené babky. Pre mňa to bol košiar, kde som sa naučil hlboké morálne aj úctivé zásady, ktoré si môžem niesť do života. Práve tu som spoznal to striktnější kresťanstvo, za čo som úprimne veľmi rád.

Keď sme začali chodiť do Popradského zboru, spoznal som nové návyky, nových ľudí a trošku pozmenil pohľad na svoju vieru. Dlhú však prevládalo to staré konzervatívne myslenie, dnes však viem, že to nebolo na škodu, pretože som osobne spoznal, že so silných hraníc a zásad sa dá poľaviť omnoho ľahšie a rýchlejšie, než ich hľadať a budovať.

Svoj život som Bohu odovzdal na kolenách v jeden večer už veľmi dávno, asi keď som mal šesť alebo sedem rokov, no nevedel som či to stačilo. Tak som sa celý ďalší týždeň modlil, zas a zas to isté, aby som mal istotu. A nejaké uistenie prišlo, aj keď dnes viem, že som tápal dlho v tme a stratil som istotu spasenia aj radosť z toho rozhodnutia. Taktiež ale viem, že som nebol hlúpy ani naivný, bol som prostý a veril som tomu, čo som počul a cítil.

Od istého veku začali prichádzať myšlienky aj otázky smerujúce ku krstu, a ako to asi býva, spolu s nimi aj dosť výhovoriek prečo teraz nie. Vždy som bol predsa dokonalý syn a vzorný študent a proste prototyp všetkého dobrého čo si môžete predstaviť... no aspoň som si to myslel, a hlavne, dokázal som taký byť pred

ostatnými, a to dosť dlho, no tí čo ma poznali, vedeli, že taký nie som, tých však bolo iba máličko.

Ako čas išiel prichádzali do môjho života zastavenia, podnety, ľudia a všetko to ukazovalo na moje chyby, na povyšovanie, na závisť, na ďalšie a ďalšie hriechy, ktoré som ale predsa ja nemohol mať, veď som ten tichý, ten správny...

Pán Boh však pracoval, dával sa mi spoznávať každý deň a držal ma vo svojich rukách aby som nemusel zújsť až na úplný pokraj, toto odkladanie a vyhováranie trvalo niekoľko rokov. Počas nich som sa snažil nájsť si tu miesto, byť užitočný, patriť niekam, no nedarilo sa. Posledným krokom kedy ma Boh nechal premýšľať samého za seba o svojom živote bolo, keď som zvažoval nástup do armády. Vtedy som bol už tak drzý, že som dal Bohu ultimátum, buď pôjdem tam a kašlem na všetko, (odvždy ma fascinovali zbrane, maskovanie a sniperstvo ako také, plán bol prepracovať sa čo najďalej) alebo mi dá a ukáže smerovanie pre môj život, ktorý síce vyzeral dobre no vo vnútri som bol na kusy. A On dal, poslal mi do života kresťana, osobu s ktorou som sa cítil inak, pre ktorú som vedel obetovať svoje záujmy a svoj čas, nadšenie a myšlienky. Tú osobu, ženu, som dostal ako dar z jasného neba na moje zúfale volanie o pomoc. Teraz už viem, že práve skrze ňu mi Boh ukázal svoju lásku a dobrotu, v nej mi ukázal seba. Dnes je už mojou snúbenicou a práve ona bola Božím nástrojom ktorý si použil aby ma pritiahol k sebe.

Pomerne často som v sebe uvažoval o krste, premýšľal, no iba teoreticky, raz, až to budem chcieť ja... Celkovo som mal asi tri krát premyslené ako poviem svedectvo, no keď som začal písať toto, nevedel som ako ho sformulovať, mal by som toľko čo povedať a aj tak to nejde ako som si myslel, no mám istotu, že som sa rozhodol správne a hlavne, s Bohom. Stále mám mnoho otázok, niekedy zložitých, inokedy hlúpych, aj takých na ktoré viem, že odpoveď dostanem až v nebi.

Môžem ale s istotou povedať, že viem, že moje odovzdanie života Bohu nastalo v tú noc, vtedy tam pri posteli s úprimnou modlitbou v detskej prostote, no ten pocit ktorý chce zažiť asi každý, kto vyrástol v kresťanskom prostredí a hľadá moment obrátenia, som zažil len nedávno, vlastne až po prvom krsteneckom prípravnom stretnutí. Chcel by som sa poďakovať všetkým, ktorí pri mne celé tie roky stáli, rozprávali, usmerňovali a nedali sa odbiť s otázkou o krste, vážim si Vás a ďakujem, hlavne však chcem poďakovať Bohu za jeho trpezlivosť, ochotu a snahu o moje srdce a celý život. Amen.

Eliška Ivanová

Od svojich 3 rokov pochádzam z kresťanskej rodiny. Moji rodičia nás aj s bratom viedli k Bohu od mala. Chodila som na besiedky, tam sa mi páčilo veľmi, mala som tam kamarátov, boli tam hry, dobre témy, bol to super čas. Keď som prešla do dorastu aj tým, že som bola staršia, tak som si začala niektoré veci uvedomovať viac. Dorastenecké tábory boli super, bola som z nich povzbudená, že som chcela žiť život

už len s Ježišom, ale vydržalo mi to sotva týždeň. Moje modlitby boli také len aby som sa pomodlila a moje slová a skutky boli rozdielne.

Pamätám si, že keď som bola v 7. triede, tak som začala hovoriť škaredé slová. Uvedomovala som si, že to nie je správne, ale veľmi som s tým nič nerobila, a aj keď som sa modlila a prosila o odpustenie, tak na ďalší deň som opäť spadla. Nakoniec prišiel taký prvý moment a možno aj prvý krôčik v mojej ceste za Bohom, kedy som sa tak modlila, že ja už nechcem hovoriť škaredé slová, a Pán Boh ma z toho vyliečil.

Ďalší krôčik ku Bohu bol, keď som bola v 9. triede a blížil sa mi monitor-testovanie 9 a vedela som, že potrebujem pomoc a tú pomoc som začala hľadať u Boha začala som ho úpenlivo prosiť, aby mi pomohol. Modlila som sa vždy, keď som si spomenula, že ma čaká testovanie. A Boh mi aj v tejto veci tak pre divne pomohol.

Môj ďalší a veľký krok ku Bohu bol, keď sme v roku 2018(asi) boli spolu ako zbor v Račkovej doline. Jedno ráno som sa zobudila s myšlienkou, že sa idem prejsť. Len som tak išla po ceste, zrazu som sa otočila a nevedela som, kde to vlastne som, nevedela som nájsť cestu späť - inými slovami stratila som sa. Začala som vo veľkej panike hľadať cestu späť a snažila som si spomenúť, kadiaľ som išla, no stratila som sa ešte viac. V okolí nebol ani žiadny človek, ktorého by som sa spýtala, kde to som. Vtedy som začala veľmi Boha prosiť, aby mi pomohol nájsť cestu späť, alebo mi niekoho poslal do cesty, kto by mi pomohol. Kričala som a prosila so slzami v očiach o pomoc. Po nejakom čase som uvidela na kraji cesty muža, ktorý si niečo nakladal do auta. Išla som za ním s takým strachom v srdci a poprosila som ho, či by ma nevedel odvieť späť a bol veľmi ochotný a milý, a tak ma odviezol späť na chatu. Bola som Bohu a som Bohu veľmi za to vďačná, že mi opäť pomohol a poslal mi človeka na pomoc. Táto skúsenosť s Bohom vo mne vyvolala to, že som ho chcela viac spoznávať. Keď som prišla do mládeže, tak môj vzťah som s Bohom bol taký, že áno Pane si tu a pomáhaš a ja ti za to ďakujem, ale cítila som že potrebujem niečo viac, ak sa chcem pohnúť ďalej. Nevedela som však ako, dlho som s tým bojovala potom mi tak Pán Boh povedal, však choď za niekým a rozprávaj sa, popros ho o pomoc. Dlho som sa musela prehovárať a odhodlávať, aby som za niekým prišla a prosila ho o pomoc. Nakoniec som prišla za Miškou Kurpašovou a začali sme tak viac rozprávať a takisto aj o duchovnom živote a začala som tak hľadať Pána Boha. Cesta hľadania nebola vždy jednoduchá, pretože Satan si vždy našiel moje slabé miesto a útočil. Musela som sa naučiť, že Pán Boh neprehovára ku mne tak, ako by som si to ja priala, ale práve tak, aby som musela hľadať jeho odpovede.

Keď sme boli jednu nedeľu v zhromku, tak Igor Pogran dal výzvu najskôr tým, ktorí boli ochotní a pripravení sa modliť a prosiť za druhých, a potom ďalšiu výzvu pre tých, ktorí potrebovali práve tie modlitby a pomoc. Veľmi vo mne Duch Svätý pôsobil a hovoril mi že mam ísť a ja som mu tak vravela, že keď pôjde Laura, tak potom pôjdem aj ja, a Laura išla, tak som potom išla aj ja a neľutujem to, že som išla, pretože to bol deň, kedy som odovzdala svoj život Pánu Ježišovi, modlila sa a prosila o odpustenie a očistenie od hriechov. Potom ako som odovzdala som život Pánovi

Ježišovi prišli satanové útoky a bola som ako na hojdačke raz hore a dole. A satanove útoky prišli najmä v období, keď som sa rozhodovala, že sa idem krstiť. Ale s Božou pomocou som to zvládla a tak dnes môžem vyznávať, že milujem Pána Ježiša a chcem ho nasledovať a ďakujem Mu, že mal a stále má so mnou takú trpezlivosť. Viem, že to nie je koniec Satanových útokov, a že budú prichádzať, ale s Božou pomocou a Jeho milosťou, ktorú mi dáva, to môžem zvládnuť.

A tak ťa chcem povzbudiť, drahý brat a drahá sestra, ak si tu v zhromaždení a takisto nevieš, ako ďalej, ako som nevedela ja, tak pros Boha o pomoc, zájdi za niekým, s kým sa poznáš komu dôveruješ a popros ho o pomoc a ja verím, že ti pomôže.

Amen

Laura Mrštinová

Volám sa Laura Mrštinová, myslím, že ma väčšina poznáte, pretože som v tomto zbore od malička vyrastala. Som Pánu Bohu veľmi vďačná, že mi dal také úžasné detstvo a rodinu. Mnohokrát to beriem ako samozrejmosť mať milujúcu rodinu a bezstarostné detstvo plné zážitkov a radosti, ale viem, že to tak nie je a preto ďakujem Pánovi, že mi tú možnosť dal.

Dá sa povedať, že v Pána Ježiša som teoreticky verila od kedy si pamätám a je to vďaka mojim rodičom, ktorí ma k Nemu viedli. Pamätám si na stíšenia a biblické príbehy, ktoré sme si čítali každý večer, besiedky, dorasty a zhromká. No nebola to moja viera, bolo to slepé nasledovanie rodičov, s ktorým sa stretne asi každé dieťa, kým si vytvorí vlastný názor. Rodičia veria – aj ja verím, rodičia sa modlia – tak aj ja sa modlím. Časom keď už som bola väčšia, asi ako každý puberťák, mala som v záľube vo všetkom nesúhlasiť a odporovať rodičom. Cítila som sa super, keď som rebelovala a rozchádzala sa s nimi vo všetkom na čo prišla reč. Boh ma až tak nezaujímal, stále som však vedela, že existuje. Nikdy za svoj život, som nepopierala to, že Boh je živý, len som Ho proste mala potrebu ignorovať. Navonok som vystupovala seabedome, isto, protestatívne, no vo vnútri som mala nepokoj a prázdnotu. Vedela som, kto tú prázdnotu môže vyplniť, vedela som, že jedine Boh má tu moc. Teóriu kresťanstva som ovládala na jednotku, asi ako každé dieťa, ktoré takto vyrastie, no moje ego bolo väčšie a ja som si napriek tomu myslela, že Boha nepotrebujem, že ja som pupok sveta a že všetko zvládnem sama. No On ma napriek tomu nenechal. Veľmi mu ďakujem za to, že ku mne stále rozprával, hlavne cez rodičov, ktorí to so mnou nevzdávali a modlili sa za mňa napriek tomu, že som im bolestivo ubližovala stále viac a viac. Do môjho života neskôr prišlo pár bolestivých zážitkov, vtedy som vedela, že moja diera vo vnútri sa stále prehĺbuje a tak som aspoň vtedy volala na Boha a prosila Ho o pomoc, no nie ako záchrancu, ale iba ako nástroj či automat. Nebolo to úprimné a nahnevaná z toho, že Boh mi nepomáha som sa rozhodla stagnovať a povedala som si, že nič už v mojom živote nemá zmysel. Bolo to minulý rok, keď som upustila od všetkého a rozhodla som sa už viac sa nesnažiť. Najviac utrpeli moje vzťahy s rodičmi a súrodencami, začala som

vyhľadávať párty a alkohol, lebo aspoň tam mi bolo dobre, keď sme sa doma hádali. Spadla som do závislosti na cigaretách, o ktorej som ani nevedela ako rýchlo môže prísť, dostala som sa k rôznym práškom a liekom, upadla do sexuálneho hriechu a beznádeje. Môj život sa v priebehu pár mesiacov zmenil na život úplnej trosky. Teraz spätne môžem len ďakovať Bohu, za to, že celý čas stál pri mne a chránil ma, hoci som si to vôbec neuvedomovala. Toľko krát som bola naozaj veľmi blízko smrti, no On mal so mnou ešte veľký plán a celú dobu stál pri mne. Poslal za mnou človeka, ktorý je dnes mojím snúbencom a budúcim manželom a hovoril ku mne skrze neho. Zlomila som sa, až keď som bola úplne na dne a už som nevedela, čo viac mám robiť aby som zahнала bolesť vo vnútri. Vtedy som prvý krát úprimne prišla pred Božiu tvár a vyznala Mu, že som stratený človek, že sama si neporadím a že chcem žiť iný život. Už si nepamätám, kto mi to povedal, no viem, že v hlave mi ostal a dodnes ostáva verš :

On dáva silu ukonanému a bezmocnému dá veľkú zdatnosť. (Izaiáš 40:29)

A vtedy ma počul a konal. Keď sa na to spätne pozerám, som vdáčna. Vďačná za to, že ma zmenil, vytrhol zo všetkých závislostí aj keď to bolo veľmi ťažké. Moji rodičia mi s tým pomáhali a stále sa za mňa modlili aj s mojimi súrodencami a viem, že sa vtedy modlili viacerí, cítila som to. Teraz som šťastná, že môžem byť slobodná, opäť čistá a naplnená. Môžem vyznať, že Pán Ježiš dokáže všetko, dokázal mi obrátiť život a nasmerovať ho úplne iným smerom a verím, že toto je ešte len začiatok. Som Mu vdáčna, za všetkých ľudí, ktorých ku mne poslal a ktorých môžem mať. Nech je Mu za všetko toto sláva!

Martinka Stanková

Ahojte, volám sa Martina a musím povedať, že ak by mi niekto pár rokov dozadu tvrdil, že jedného dňa budem skladať do viet to, čo Boh vykonal v mojom živote, asi by som mu darovala škaredý pohľad a hneď na to sa z chuti zasmiala, ale verím, že aj tieto slová, ktoré sú síce nedokonalé, budú môcť byť odrazom toho neveriteľného, čo vykonal On.

Na začiatok by som možno len tak v stručnosti chcela opísať svoju cestu predtým, ako než som spoznala Hospodina.

Roky som bola sezónnou katolíčkou, ktorá verila, že Boh existuje, občas som si zašla aj do kostola niečo vypočuť, ale väčšinu času som túžobne pozerala na hodinky a čakala na koniec. K viere ako takej nás doma viedla naša mamka, ale napokon veľmi rýchlo tieto snahy skončili, nakoľko do našej rodiny prišlo veľa beznádeje, bolesti a horkosti medzi mojich rodičov. Doma som sa cítila nemilovaná a tak som hľadala lásku inde. Približne 4 roky som si žila šťastný život plný lásky modifikovanej podľa mojich hlúpych predstáv, plný radosti a voľnosti po boku muža, ktorého odo mňa nedelil len obrovský vekový rozdiel, ale aj to, že mal manželku a deti. Netrápilo ma to, lebo som cítila, že aj ja som vo svojom živote ukrivdená a takýto vzťah, peniaze a

blížnosť iného mi prinesú pokoj, ktorý som doma nenašla. Hádky doma pribúdali a s nimi aj moja túžba odísť a žiť s mužom, ktorý mi dáva všetko, čo som si kedy vysnívala. K naplneniu môjho dokonalého plánu mi chýbalo len dokončenie strednej školy.

Niekde uprostred tohto bezstarostného života si ma Pán našiel cez svojich služobníkov a dával sa mi spoznávať aj cez toto spoločenstvo.

Také predivné boli Jeho cesty aj v mojom živote, že mi Pán daroval do života jedného vzácneho brata, ktorý na začiatku ani netušil, v akej morálnej stratenosti som, a predsa mu Pán dal na srdce, aby mi venoval svoj čas a svedčil o tom, kto je Ježiš, daroval mi moju prvú Bibliu a obrovskú trpezlivosť. S každým ďalším stretnutím sa menilo moje tvrdé srdce, a práve tento brat ma pozval aj na mládež k baptistom:).

Na prvú mládež som prišla s tvrdým srdcom plným pochybností, ale to Pán úplne zlomil. Nespomínam si síce, čo bolo témou na mojej prvej mládeži, ale viem, že v tomto období som si prvýkrát za to dlhé obdobie začala uvedomovať tú veľkú prázdnotu, aj napriek tomu, že môj život bol plný všetkého, čo prináša "potešenie tohto sveta".

S každým ďalším rozhovorom, mládežou, s každým počúvaním o Jeho spravodlivosti, o treste, o smilstve, ale aj o odpustení a tej nekončenej láske, ktorá umrela aj za tieto moje obrovské zlyhania som cítila väčšiu hanbu, smútok nad sebou a zároveň túžbu spoznávať dokončené dielo Ježiša, ku ktorému ja už nemusím priložiť nič, len svoju úprimnú vieru. Moje obrátenie neviem vystihnúť jedným silným momentom, bol to a stále je proces, v ktorom ma neustále udivuje Jeho trpezlivosť, ktorá ma viedla na kolená a postupne oslobodila od mojich najtemnejších zlyhaní.

Odkedy som uverila prišlo mnoho radosti a milosti aj do mojich vzťahov doma, Pán mi požehnal spoznať vzácne sestry i bratov, Duch Svätý mi cez Božie Slovo pripomína mnoho textov, ktoré sú pre mňa veľakrát takou dobrou výchovnou fackou, ale prišlo aj mnoho pádov a odklonení sa späť do sveta a úprimne, z mnohými vecami zo svojej minulosti ešte zápasím, ale aj v tomto ma Boh učí, aký veľký význam má v mojom, našich životoch modlitba a aj to, že tu dnes som, je veľkým dôkazom toho, že Pán to so mnou nevzdal a verím, že nikdy ani nevzdá, lebo my všetci sme dokonalým dielom Jeho rúk, ktoré je ešte stále akoby "vo výstavbe", ale Boh na mne pracuje a ja túžim aj cez zdanlivo malý krok poslušnosti krstu prísť bližšie a nechať Pána, aby priložil ďalší kúsok na mojej ceste.

Na záver som si napísala jeden verš, ktorý je pre mňa veľkou výzvou, tak by som sa chcela s ním podeliť.

A vôbec všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Preň som všetko stratil a pokladám za odpadky, aby som získal Krista a našiel sa v ňom bez vlastnej spravodlivosti, ktorá je zo zákona, ale s tou, ktorá je skrze vieru v Krista – spravodlivosťou z Boha, založenou na viere. (Filip. 3:8-9)

Modlime sa za:

- *to, aby naša viera bola založená na Ježišovi, Jeho láske a milosti, aby sme verili evanjeliu a nežili len prázdny náboženský život*
- *krstencov, ktorí odovzdali svoj život Pánovi Ježišovi, aby vytrvali na ceste s Ním vo viere, rástli v poznávaní Jeho a láske k Nemu, aby ich Pán chránil a viedol aj v časoch ťažkých*
- *našich kamarátov, susedov, kolegov, spolužiakov, ktorým svedčíme, nech Duch Boží pracuje v ich srdciach*
- *naše opätovné stretávania sa naživo v modlitebni, nech naplno prežívame požehnané spoločenstvo s Pánom a bratmi, sestrami*
- *naším zborom nastúpenú Cestu obnovy a za ochotných bratov a sestry, ktorí by sa do nej aktívne zapojili, aby nám všetkým ležal na srdci náš zbor a jeho smerovanie za Pánom a podľa Jeho vôle*

Program služieb

	<i>Vedenie zhromaždenia</i>	<i>Kázeň</i>	<i>Poznámka</i>
6.6.	<i>P. Ivan</i>	<i>I. Maďar</i>	<i>Večera Pánova</i>
13.6.	<i>I. Pogran</i>	<i>D. Ivan</i>	<i>Požehnávanie E. Ivan</i>
20.6.	<i>P. Mrština</i>	<i>P. Mrština</i>	<i>Krst</i>
27.6.	<i>I. Maďar</i>	<i>A. Kraljik</i>	

Verš na povzbudenie na mesiac jún 2021:

„A tak teraz už nie je žiadne odsúdenie pre tých, čo sú v Kristovi Ježišovi. Ved' zákon životodarného Ducha v Kristovi Ježišovi t'a oslobodil od zákona hriechu a smrti. (Rim. 8:1-2)

Nepredajné; zmeny v nevyhnutných prípadoch možné.

Vydávané pre vnútrozborové potreby.

Elektronická verzia spravodaja (stačí oskenovať kód →):

<https://poprad.baptist.sk/link?spravodaj>

Vydáva: BJB Poprad, Jahodná 5, Poprad-Veľká

www.poprad.baptist.sk; poprad@baptist.sk; 052/7768654

kontaktná osoba: Mgr. Pavol Mrština 0903 862 217

Svoje príspevky a dary môžete posielat' na účet vedený

vo VÚB banke, a.s.

SWIFT: SUBASKBX,

IBAN: SK69 0200 0000 0027 9587 6653

Prípadne cez aplikáciu banky oskenovaním tohto QR kódu →

a nastavením výšky Vášho daru.

